

اردشیر سعدمحمدی، مدیرعامل «ومعادن» در پنل تخصصی «صادرات فولاد در تنگنای سیاست، تحریم و اسنپ‌بک؛

فرصت طلایی ایران برای تبدیل شدن به هاب فروآلیاژ منطقه

اردشیر سعدمحمدی، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات، در پنل تخصصی «صادرات فولاد در تنگنای سیاست، تحریم و اسنپ‌بک» با تأکید بر ضرورت تحول در ساختار تصمیم‌سازی صنعت فولاد کشور گفت: ساختار سنتی فعلی پاسخگوی شرایط امروز نیست و اگر برای اصلاح آن برنامه‌ریزی نشود، صنعت فولاد در سال‌های آینده با تنش‌های جدی روبه‌رو خواهد شد.

به گزارش خبرنگاران گروه صنعت و تجارت گزارش خبر، اردشیر سعدمحمدی، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات، در پنل تخصصی «صادرات فولاد در تنگنای سیاست، تحریم و اسنپ‌بک» با تأکید بر ضرورت تحول در ساختار تصمیم‌سازی صنعت فولاد کشور گفت: ساختار سنتی فعلی پاسخگوی شرایط امروز نیست و اگر برای اصلاح آن برنامه‌ریزی نشود، صنعت فولاد در سال‌های آینده با تنش‌های جدی روبه‌رو خواهد شد.

سعدمحمدی با اشاره به مشکلات بنیادی در نظام سیاست‌گذاری فولاد کشور اظهار کرد: ساختاری که امروز در آن فعالیت می‌کنیم، متعلق به ۲۵ سال پیش است. این ساختار سنتی دیگر پاسخگوی نیازهای امروز صنعت فولاد نیست. ما در کشور، متولی واحدی برای تصمیم‌سازی در حوزه فولاد نداریم و همین پراکندگی موجب ناهماهنگی در تصمیمات کلان شده است.

وی با یادآوری دوران فعالیت شرکت ملی فولاد ایران افزود: در گذشته همه مجموعه‌های بزرگ فولادی و معدنی ذیل یک ساختار واحد تصمیم می‌گرفتند. اما امروز این تمرکز از بین رفته و نبود هماهنگی میان نهادهای تصمیم‌گیر، باعث ایجاد چالش‌های جدی در مسیر توسعه صنعت فولاد شده است.

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات با اشاره به وضعیت مالی فولادسازان گفت: اگر به عملکرد ۶ ماهه نخست امسال نگاه کنیم، به‌روشنی مشخص است که حاشیه سود شرکت‌های فولادی به‌شدت کاهش یافته و روند نزولی در مقایسه با سال‌های گذشته دارد.

سعد محمدی افزود: افزایش هزینه‌های تولید، از جمله قیمت انرژی، مواد اولیه و حمل‌ونقل، فشار مضاعفی را بر فولادسازان وارد کرده است. اگر برای کنترل این روند برنامه‌ریزی نشود، در آینده نزدیک شاهد بروز مشکلات جدی در این صنعت خواهیم بود.

سعدمحمدی در بخش دیگری از سخنانش با انتقاد از سرمایه‌گذاری‌های بی‌برنامه در احداث واحدهای آهن اسفنجی گفت: با توجه به ظرفیت‌های فعلی و برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، پیش‌بینی می‌شود طی سه سال آینده ظرفیت تولید فولاد کشور به حدود ۷۵ تا ۸۰ میلیون تن برسد. در چنین شرایطی، ادامه سرمایه‌گذاری جدید در حوزه آهن اسفنجی منطقی نیست و تنها منجر به مازاد تولید و افزایش هزینه‌ها خواهد شد.

وی تأکید کرد: نباید اجازه دهیم صنعت فولاد مانند بحران‌های برق و گاز، در دقیقه نود با کمبود منابع و تصمیمات اضطراری مواجه شود. لازم است از امروز برای سه سال آینده تحلیل و برنامه‌ریزی دقیقی صورت گیرد.

به گفته سعدمحمدی، کیفیت محصولات فولادی ایران فاصله قابل‌توجهی با استانداردهای جهانی دارد.

وی افزود: در دنیا کیفیت و تکنیک تولید فولاد به‌سرعت در حال تغییر است. ورق‌های مورد استفاده در صنعت خودرو، سبک‌تر و مقاوم‌تر از گذشته شده‌اند، در حالی که ما هنوز با تکنولوژی‌های قدیمی تولید می‌کنیم. اگر قصد داریم در بازارهای بین‌المللی رقابت کنیم، چاره‌ای جز سرمایه‌گذاری در تغییر تکنیک‌های فنی و ارتقای کیفیت نداریم.

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات با اشاره به پیشرفت پروژه الکتروگرافیتی اردکان گفت: پس از بیش از بیست سال تلاش، امروز به مرحله نهایی اجرای این پروژه نزدیک شده‌ایم. اما اگر مواد اولیه به‌ویژه کوک سوزنی با قیمت بالا تأمین شود، تولید الکترو در داخل کشور از نظر اقتصادی توجیه نخواهد داشت.

سعدمحمدی در بخش دیگری از سخنانش خبر داد: خوشبختانه ایران از نظر مواد اولیه مورد نیاز برای تولید انواع فروآلیاژها از جمله وانادیوم، تنگستن و تیتانیوم غنی است. توان فنی و دانش تولید نیز در کشور وجود دارد، بنابراین می‌توانیم به هاب تولید فروآلیاژهای منطقه تبدیل شویم؛ اما لازمه این هدف، برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت کارآمد است.

وی با تأکید بر اهمیت سازوکارهای تصمیم‌گیری سریع و علمی در بازار فولاد گفت: در شرایط امروز دنیا، نمی‌توان منتظر نشست‌های ماهانه برای تصمیم‌گیری ماند. قیمت گندله، کنسانتره، شمش و ورق باید به‌صورت لحظه‌ای و بر اساس عرضه و تقاضا در یک ساختار آنلاین و هوشمند مدیریت شود. تصمیم امروز ممکن است فردا کارایی نداشته باشد و این واقعیت بازار جهانی است.

سعدمحمدی بر لزوم حضور فعال‌تر شرکت‌های ایرانی در بازارهای خارجی تأکید کرد و گفت: باید برای ایجاد پایگاه‌های صادراتی در کشورهای دیگر برنامه‌ریزی کنیم تا در صورت محدودیت‌های سیاسی یا تحریمی، بتوانیم محصولات خود را در خارج از کشور فرآوری و عرضه کنیم. اگر چنین ساختاری

شکل بگیرد، بازی صادراتی فولاد ایران در آینده قابل پیش‌بینی و پایدارتر خواهد شد.